

[Edel Saunte.]

lig er politisk, eller om den blot har fået kastet en politisk forskønnelseskåbe om sig.

Folketinget har tidligere forstået at foretage en sådan bedømmelse. Vi har haft tilfælde, hvor medlemmer har bevaret deres mandat, selv om de var idømt en så betydelig straf som 6 måneders fængsel for en politisk forseelse. Jeg føler mig overbevist om, at folketinget også i fremtiden vil være i stand til at skelne ret fra uret i disse sager.

For det andet ville man også bevare sin frie ret til at bedømme karakteren af de strafbare overtrædelser, som et medlem har foretaget. Naturligvis er der ingen, der vil fratage et medlem hans mandat, fordi vedkommende f. eks. er dømt for at have begået en mindre færdselsforseelse el. lign. Man kunne måske sige, at mandatet normalt ikke ville blive frataget et medlem, der var idømt bøde eller hæfte, men kun når der var tale om fængsel. Det har man imidlertid ikke ønsket at sige — og jeg tror med rette. Jeg kunne tænke mig det tilfælde, at et medlem var idømt en hæftestraf, f. eks. en alvorlig hæftestraf for at have kørt beruset ved rattet, og hvor folketinget måtte forbeholde sig sin ret til at sige, at dette medlem — der måske flere gange var dømt for denne forseelse — ikke længere var værdig til at være medlem, medens jeg på den anden side godt kunne forestille mig, at et medlem havde fået 4 måneders fængsel for uagtsomt manddrab, f. eks. for et færdselsdrab eller et selvforsvarsdrab, hvor grænsen for rimeligt selvforsvar var overskredet, uden at dette ville få konsekvenser for mandatet.

Det eneste fortilfælde, udvalget har kunnet få oplyst, ud over de politiske domme, er en sag fra 1872 — og denne synes ikke at være en rimelig rettesnor. Jeg betvivler, at man i dag ville fratage et medlem hans mandat, fordi han var idømt 3 måneders hæfte for injurier — og det var i realiteten det, man gjorde i 1872.

Jeg tror, udvalget er helt enig om, at den nu trufne indstilling — der må forstås i overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt — ikke kan betragtes som præcedens ud fra et udmålingskriterium, men ud fra en ren konkret bedømmelse af de oplysninger, der er givet i højesterets afgørelse.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der, efter at folketinget har modtaget det

ærede medlem hr. Thorstein Petersens telegram, har været afholdt yderligere et møde i udvalget, og at udvalget ikke har fundet grund til at afgive tillægsbetænkning, fordi vi finder, at de synspunkter, der er gjort gældende i telegrammet, alle har været fremme under behandlingen af de personlige forhold.

Med hensyn til de personlige forhold ønsker jeg gerne at sige, at udvalget ikke i denne sag har villet eller kunnet tage noget som helst hensyn til, at det drejer sig om et medlem valgt på Færøerne. Et medlem valgt dér må helt og fuldt være stillet som et medlem valgt i en hvilken som helst anden del af riget; til ham må der ikke stilles krav, der er mildere eller strengere end dem, der stilles til andre medlemmer. Jeg har den faste overbevisning, at der ikke hos noget medlem af det høje ting har været taget noget som helst nationalpolitisk hensyn ved denne afgørelse. Her har alene spørgsmålet om handlingens karakter, således som højesteret har bedømt denne, været afgørende.

I det ærede medlem hr. Thorstein Petersens telegram anføres også nogle andre argumenter imod en udelukkelse, argumenter, der som nævnt alle har været draget frem under udvalgets overvejelser. Det ærede medlem hr. Thorstein Petersen fremfører for det første det argument, at landsretsdommen, der i væsentlig grad blev ændret og mildnet af højesteret, var kendt af vælgerne, da de gav ham deres stemme. Efter udvalgets mening glemmer det ærede medlem hr. Thorstein Petersen såvel som andre telegramafsendere på Færøerne imidlertid at tage i betragtning, at vælgerne også var bekendt med, at der var givet tilladelse til anke, at anken var en bevisanke, at Thorstein Petersen ikke var dømt, da valget fandt sted, og at han i det store og hele ankede til frifindelse. Thorstein Petersens endelige dom er først afsagt efter valget, i øvrigt også efter godkendelse af hans valg her i det høje ting for mindre end 3 uger siden. Dansk retsfølelse og al dansk retspraksis fastholder heldigvis det synspunkt, at ingen mand er skyldig, før den endelige dom foreligger.

Videre anfører det ærede medlem hr. Thorstein Petersen, at han har bevaret sin sagførerbestalling. Spørgsmålet om fra-